

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her:

<https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

KONG
FREDERIKS
TANKER

KONG FREDERIKS TANKER

Redigeret af
Lars Hejberg
&
Henning Bruun-Schmidt

Chr. Erichsens Forlag
København
1972

"Kong Frederiks tanker" er udsendt i første oplag april 1972.

Forsidebilledet er en optagelse fra brylluppet i Athen 1964. Billedet på bagsiden er af prins Frederik, 4 år gammel 1903. Fotografiet på side 128 er fra Søofficersskolens 250-års jubilæum i 1951. Danmarks øverste søofficer, admiral kong Frederik, danser med fru orlogskaptajn Jungersen.

**© Chr. Erichsens Forlag, 1972
ISBN 87 555 0174 5**

Indhold

Forord	9
Tiltrædelsestalen	11
Familien	15
Unge og uddannelse	27
Det daglige liv	33
Bevar freden	39
Kongelig optræden	49
Erhvervsliv og handel	55
Store danske	63
Kongeligt demokrati	69
Lykke og velstand	77
Nye tider	83
Arvefølgen	89
Vort folk	95
Andre folk	103
Den anden verdenskrig ...	117
International forståelse ..	121
Skib og tog	127
De små ord	133

Forord

Til minde om kong Frederik IX udsendes denne bog med citater fra de næsten 25 regeringsår.

Under arbejdet med redigeringen af stoffet har vi bestræbt os på at give et loyalt billede af vor afdøde konge.

Lars Hejberg

Henning Bruun-Schmidt

Tiltrædelsestalen

Vi Frederik den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, sender Rigsdagen vor kongelige Hilsen.

**Den almægtige Gud har i Gaar kaldet vor højtelskede Fader, Kong Christian den Tien-
de til sig.**

I sin næsten 35-aarige Regeringstid satte den nu afdøde Konge alle sine Kræfter ind for sit Land og Folk, og han vandt for sin Indsats for Fædrelandet, ved sit Retsind og hele sin Færd Folkets Tillid, Højagtelse og Kærlighed, saa at hans Minde vil bevares til de seneste Tider.

Idet vi nu i Overensstemmelse med Danmarks Riges Grundlov og Tronfølgerloven har overtaget det høje og ansvarsfulde Kald at styre vort Folk efter Rigets Forfatning og Love, hvorom vi allerede har afgivet endelig Forsikring, beder vi til Gud, at Han, der lagde

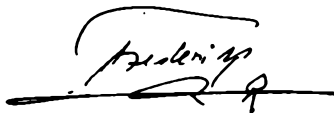
saa megen Velsignelse i vor højtelskede Faders Gerning, vil forunde os den samme Naade og give ogsaa os Lykke til at vinde vort Folks Kærlighed.

Vi gaar til vort ansvarsfulde Værk med Fortrøstning til Gud og med Tillid til vort Folks Repræsentation, at den altid vil mødes med os i et alvorligt Arbejde for Fædrelandets Velfærd og Ære.

Dermed Gud befalet.

Givet paa Christiansborg den 21. April 1947.

Under vort kongelige Haand og Segl.

A handwritten signature in black ink, which appears to be 'Frederik 9', written over a horizontal line. The signature is cursive and somewhat stylized.

Familien

Det er en glimrende idé at give skolebørn et indblik i, hvordan vi lever hos os, selv om der nok ikke er større forskel fra andre familiers privatliv.

Jeg har en hel del at gøre. Mange vil tale med mig, og der er mest at bestille om formiddagen. Der er to store audienser om månen på Christiansborg, og der er alle de andre almindelige forretninger. Så har jeg jo kabinetssekretæren og de andre embedsmænd, og en gang om ugen kommer statsministeren og udenrigsministeren, men de kommer også på andre tider. Hvis der er noget på færde, ringer de bare, og så snakker vi om sagerne. Jeg er jo altid til disposition.

Undertiden må eftermiddagen tages med. Men jeg må jo have faste tider. Ligesom man har det i enhver anden stor forretning. Det er jo nok lidt bundet, men det går let al sam-

men. Og når man har en yndig kone og yndige børn, så går det helt godt. Det skal bare gå med humør, og jeg tror, jeg har et godt humør. Og så går det hele lige ud ad landevejen og uden opstytning af nogen art. Humøret smitter også medarbejdere, og så glider det mere fornøjeligt og lettere.

Skoleradioen 12. Jan. 949

I forældres liv findes der tre store punkter. Det første når barnet bliver født, det næste, når barnet bliver konfirmeret, og det sidste står vi overfor - når barnet bliver formælet og skal til at stifte sit eget hjem.

Jeg vil give dig et godt råd med fra mig: Tag mor som dit forbillede. Bliv lige så stor en støtte for Tino, som mor har været det, og er det for mig.

Kære Tino. Om få dage overlader vi Anne-Marie i dine hænder i fuld tillid til, at du vil gøre hende lykkelig og beskytte hende, ligesom hun for sit vedkommende vil gøre det yderste for at gøre dig lykkelig. Hun kunne

ikke have gjort et bedre valg. Ingrid og jeg ikke blot holder af dig, vi elsker dig simpelt-hen. Gud velsigne og beskytte dig og Anne-Marie gennem hele livet. I overensstemmelse med dansk skik udbringer jeg hermed tre hurra'er for Anne-Marie og dig.

*Til dronning Anne-Marie
og kong Konstantin,
9. september 1964*

Ja, min kære Benedikte. Så er du den sidste af fugleungerne, der er fløjet fra reden, svinget op i luften, mødt din Richard, og flyver nu ned og skal til at bygge din egen rede. Tilbage sidder mor og jeg og kan synge: "Ach, du lieber Augustin, alle er væk".

Du har allerede haft mange officielle hverv. Første gang var det med kort varsel, du måtte dublere mor ved pigespejdernes konference på Nyborg Strand. Mor var blevet syg, og du måtte åbne stævnet i hendes navn. Du åbnede det på dansk, engelsk og

fransk og gjorde det aldeles storartet. Inden vi kom til pladsen, stod du og tog imod mig, og så sagde jeg: "Må jeg give dig et kys?" "Nej." Da du så havde holdt din tale, og bifaldet brust op imod dig, da sagde jeg: "Nej, nu skal hun have det", og så gik jeg over og gav dig et knus, revnefærdig af stolthed. Senere fik du efterhånden nye hverv, og hver gang løste du dem til stor gavn for dit land og til ære for mor og mig. På vore officielle rejser til Paris, Teheran og Italien fulgte du med, også til Vatikanstaten. Og selv om det er en stat, hvor prælater er i overvejende tal, så er der også en mere, skal vi sige verdslig afdeling. Du fik således tildelt den smukkeste kammerherre til at ledsage dig op gennem Vatikanets sale.

Jeg glemmer aldrig det øjeblik, da mor og jeg havde været i privataudiens hos paven, og døren gik op, og du i dit sorte skrud kom ind og nejede dybt for Hans Hellighed. Det var noget så betagende smukt at se dit udtryk og se den smukke måde, du gjorde det på.

og på hjemrejsen ville vi spøge med dig.

Så sagde du: "Far, du må ikke tale sådan til mig. Jeg føler mig varm indvendig."

Både du og dine to søstre har været lykken og lyset i mors og mit hjem. Nu skal du ud og begynde for dig selv, og der kan du ikke tage noget bedre eksempel at følge end mors. For 33 år siden kom hun til Danmark som min brud uden at kende særlig mange. Du har den fordel, at du kender Richards familie og en del af Richards venner, og herhjemme kender Richard alle dine venner. Jeg er ikke i tvivl om, at du også i dit fremtidige hjem vil gøre dig, og vinde hele den berleburgske befolknings hjerte, fordi du er så sød, og fordi du er så venlig og livlig.

Så flyv da ud. Drag ud med lykke, bo med fred og tag vore gode ønsker med, og jeg ved, at hele den danske befolkning står bag mig i dette øjeblik.

Og så du kære Richard, som nu sidder ved siden af din ægteviede hustru. Jeg ved godt, at der er en, der savnes i dag. Men jeg kan forsikre dig for, at jeg ikke alene er din svigerfar, men du må endelig betragte mig som din faderlige ven, som du altid kan henvende dig

til. Både dronning Ingrid og jeg er kommet til at holde ganske forfærdeligt meget af dig i den periode, vi har kendt dig, og vi er ganske trygge over at overgive Benedikte i dine hænder, således at du og hun kan leve et lykkeligt liv sammen. Jeg ønsker jeres fremtidige hjem lykke og velsignelse, og gid at I i mange, mange, mange, mange år må have den lykke at være ved hverandres side og sende en lille flok børnebørn herhjem.

Så foreslår jeg gæsterne med mig at råbe et leve for brudeparret. Tre lange og tre korte og så det lange. De leve!

*Ved Benediktes bryllup
3. februar 1968*

Du kom til os, da mørket rugede over landet, og i alle sind og i den morgen du fødtes, tændtes forårssolen ikke alene i landet, men også i vores hjem. Du blev vores lille solstråle, som hjalp os over de mørke tider.

Vi havde meget at glæde os over, og meget ondt gik let for os. Vi har altid kunnet vende

tilbage til dit lille søde smil i vuggen, og siden, da du stavrede rundt som lille, tumlede frem og tilbage, altid var det en glæde for mor og mig.

Prinsesse Margrethes

18-års fødselsdag

16. april 1958

Og tilskyndelsen til et sådant sammenhold i vort folk bør komme fra de mange tusinde hjem, hvoraf samfundet består. I hjemmet lægges for den enkelte grundlaget for tilværelsen som borger i samfundet. Han, som i sit hjem har lært at kende, hvad sammenholdet i en familie betyder, hvad den indbyrdes tillid og samhørighedsfølelse kan skabe af tryghed og fornemmelse af styrke mod udefra truende vanskeligheder og farer, han har det bedste grundlag for en indsats i et større fællesskab til gavn for sit fædreland. Der er så meget i vor tid, der splitter og spreder, men netop derfor er det af den største betydning, at den enkelte gør det klart for sig selv, ikke

blot hvad han har af rettigheder, men først og fremmest hvilke pligter han har som medlem af det samfund, han lever i. At vise fordragelighed og forståelse for sine medmennesker og at føle samhørighed med sine landsmænd, det hører med til disse pligter.

Det er min faste overbevisning, at der i det danske folk stadig ligger viljen til sammenhold, og det er mit håb, at denne vilje stadig må styrkes og give sig udtryk i arbejdet for at sikre vort lands fremgang og frihed, den frihed, som vort slægtled har lært er noget af det dyrebareste, vi ejer.

1. januar 1957

Men i en tid som vor, der stiller større og større krav til den enkeltes ansvarsfølelse, må vi heller ikke glemme hjemmenes betydning, ikke mindst for at give de unge kendskab til og forståelse af de rent menneskelige værdier i livet.

1. januar 1958

Det har glædet mig, at De tog dronningen med i Deres tale. For vi to hører nu engang sammen i den stilling, som vi er blevet betroet. Jeg har aldrig selv fundet et firkløver. Med årene kom der et firkløver i mit hus, dronningen og vore tre børn. Husk, det er det firkløver, som blev lykken i mit liv, som bragte solskin ind i mit hjerte.

*Svartale til
statsminister Baunsgaard
11. marts 1969*

•

Unge og uddannelse

Du er nu fyldt 18 år og er blevet myndig. Ingen kan med rimelighed forlange, at du også skal være blevet voksen og moden. Det bliver man ikke på dato. Det kan kun tiden gøre.

*Til prinsesse Margrethe
16. april 1958*

Det er ungdommen, der skal bære landet frem, og forrest blandt denne ungdom står studenterne.

24. oktober 1947

111

Behold altid troen på livet. Så vil det gå jer godt den dag, I træder ud i samfundet, lige-stillet med os andre. I er også en del af Danmarks ungdom, der skal bygge vort land op. Lad os slutte denne fest med et leve for det, der står os nærmest - vort eget frie land.

*Til Blindeinstituttets børn
5. november 1948*

I det nye år byder vi påny en stor årgang af unge velkommen iblandt os, og det føles som en naturlig pligt af yderste evne at bestræbe os for at give disse unge kvinder og mænd de bedste muligheder for uddannelse og dygtiggørelse - til glæde og gavn ikke blot for dem selv, men også for det samfund, de tilhører. Veluddannede og dygtige borgere er af den allerstørste betydning for at vort land, der har så få naturlige hjælpekilder, kan beholde sin plads i nationernes række.

1. januar 1958

Jeg følger med interesse ungdommens dygtiggørelse og ønsker om selvstændig stillingtagen, og jeg udtrykker samtidig et ønske om, at den rastløshed, som hører ungdommen til, ikke sammen med de store forandringer, der præger vor tid, må få vor tids ungdom til at bryde med værdier og principper, som har fundamental betydning for vort lands beståen som et frit og tolerant samfund.

31. december 1969

Til slut vender jeg mig til ungdommen - til dem, der skal bygge Danmarks fremtid. Det er vigtigt, at de får alle muligheder for at dygtiggøre sig, så de kan fylde den plads, der bliver deres. Men det er også vigtigt, at de føler det ansvar, der hviler på dem. De skal være med til at gøre Danmark større, rigere, lykkeligere.

31. december 1966

Det daglige liv

Man behøver ikke at servere råheder på scenen. Dem har man jo i det daglige liv.

11. marts 1969

For de enkelte mennesker vil bedømmelsen af det gamle år jo være vidt forskellig, alt efter som livsvilkårene har formet sig. Vi kan ikke alle have nået de mål, vi satte os, eller have fået vore ønsker opfyldt. Medens nogen har fået fremgang og lykke, måske ud over, hvad de havde turdet håbe, har året for andre bragt både sorger og skuffelser, ja, måske tilskikkelser, der helt har ændret deres tilværelse. Med megen medfølelse tænker jeg her på de mange, der i det gamle år - og særlig ved ulykkerne lige op under jul - mistede deres kære.

1. januar 1955

I mangt et hjem ser man frem til det nye år med bekymring for, hvordan man skal klare dagen og vejen. Vanskelighederne synes måske uovervindelige hindringer, men det gælder for den enkelte såvel som for samfundet, at se vanskelighederne ikke som hindringer på vejen frem, men som opgaver, der skal løses. Hvad de enkelte ikke formår alene, kan vel flere i fællesskab magte.

Vi har her i vort land prøvet, hvad fællesskab betyder, og hvilken styrke det giver. Lad enhver da bruge sine evner, hvor han er sat i samfundet, og i fællesskab skabe muligheder for at bevare og øge vort lands indre kraft.

1. januar 1952

Det økonomiske liv har været præget af en stærk foretagsomhed. Kun få hænder har været ledige. Befolkningen har stort set haft et godt udkomne, samtidig med at vi har kunnet glæde os over en voksende valutabeholdning. Vi har haft en sommer, der gav os

flere solskinstimer, end vi har oplevet i mange år, dog medførte sommertørken i nogle egne af landet betydelige vanskeligheder for landmændene.

31. december 1959

Jeg erklærer så mindeparken for åben. Stene vidner om sejhed og ukuelig vilje til at overvinde, og den vilje har sejret. Lad os andre gå videre i de gamles fodspor og være med at gøre Danmark stort og rigt. Et leve for fædrelandet.

*Ved indvielse af Kongenshus
Mindepark
10. juni 1953*

Bevar freden

I det internationale arbejde til fremme af fred og forståelse mellem folkene må også vort land være sig sit ansvar bevidst og efter evne yde sit bidrag dertil.

7. oktober 1958

Vi står også sammen på et område, som er endnu vigtigere: I arbejdet for alle nationers uafhængighed og sikkerhed, og det er mig en glæde ved denne lejlighed at kunne erklære, at Danmark er besluttet på at gøre sin del af arbejdet for at bevare og styrke fredelige forhold mellem nationerne. Det er derfor vi har sluttet os til Den nordatlantiske Traktats Organisation, hvis formål alene er freden.

Som en naturlig konsekvens har Danmark og Norge tilvejebragt et særlig nært forhold i forsvarsspørgsmål med Deres store land. Enheder af min flåde har fornylig deltaget i øvelser med Den kgl. Britiske Flåde, hvori jeg

den store ære at være admiral. Deres majestæts armé har skabt nære forbindelser med danske militære styrker og således fortsat traditionen fra sidste krig, da danske frivillige gjorde tjeneste i The Buffs, det berømte regiment, i hvilket jeg er meget stolt over at efterfølge min fader som oberst.

*Til det britiske kongepar
8. maj 1951*

Da freden kom, drog vore lande samme lære af krigens erfaringer og sluttede sig med andre demokratiske nationer sammen i et forsvarsfællesskab til fredens og frihedens bevarelse. Den samme vilje til at sikre de to nationers fremtid i fred ved styrkelse af forsvaret og ved nøje samarbejde inden for Atlantpagt-fællesskabet genfinder vi i Danmark og Holland. Ikke blot på det forsvarsmæssige område består der et nært samarbejde mellem vore lande, men også på det økonomiske, sociale og kulturelle område. Vi handler ud fra samme idealer og med de samme mål: Fri-

hed, fred og fordragelighed mellem alle mennesker.

*Til dronning Juliane og
prins Bernhard
19. maj 1953*

Også i det internationale virke i videre forstand mødes Island og Danmark til frugtbart samarbejde, jeg vil blot her nævne samarbejdet i FN og NATO, hvor såvel Island som Danmark fra første færd har ydet den bistand, det har været vore lande muligt, til arbejdet på virkeliggørelsen af disse organisationers høje mål: Verdensfredens bevarelse.

*Til Islands præsident
5. april 1954*

I De forenede Nationer og de andre internationale organisationer har vore to folk gjort sig de største anstrengelser for at fæstne og udvikle det fredelige samarbejde mellem alle nationer, og alene for at beskytte deres egen

sikkerhed og forsvare deres kulturarv og leve-sæt har Danmark og Frankrig tilsluttet sig Den nordatlantiske Traktat. Vi har således i det internationale samarbejde det samme ideal for øje.

*Til den franske præsident
Coty
15. maj 1955*

Danmark og Storbritannien arbejder sammen hen imod store fælles mål i De forenede Nationer og i mange andre internationale organisationer. Dette samarbejde har den danske nations fulde støtte, fordi vi betragter det som det vigtigste middel til fremme af international forståelse og fred.

I overensstemmelse med De forenede Nationers pagt har Danmark og Storbritannien sluttet sig sammen med andre frie nationer i Den nordatlantiske Alliance for at forsvare vor fælles vestlige arv og sikre frihed, fred og fremgang for vore lande. Det danske folk er fast besluttet på aldrig at medvirke til aggres-

sion, men det er lige så fast besluttet på at forsvare sin frihed.

*Til det britiske kongepar
21. maj 1957*

Danmark har, sammen med andre fredsel-skende nationer efter bedste evne søgt at bi-drage til, at spændingen mindskedes eller be-grænsedes. Det er mit inderlige ønske for det nye år - et ønske, som jeg ved deles af alle danske - at det må lykkes de ledende mænd i verden at finde veje og midler til, at denne spænding kan afløses af et fredeligt og frugt-bart samarbejde mellem nationerne.

1. januar 1958

My Lord Mayor! - Vi gennemlever farlige ti-der, og det er af den største betydning for det britiske og danske folk, såvel som for den vestlige civilisation og alle andre natio-

ner at beskytte deres demokratiske institutioner. Inden for Atlantpagtens rammer har vi sluttet os til et fællesskab, hvis medlemmer er besluttet på at gøre alt, hvad der står i deres magt for at bevare freden. Danmark er besluttet på at gøre sin fulde del af det store arbejde på at samle medlemsstaternes åndelige og materielle hjælpemidler. Hvad enten det er mod ydre eller indre farer må forsvarret hvile på sund økonomi, som igen styrkes ved en sund international handel.

London
10. maj 1951

Det har givet os tillid at vide, at De forenede Stater med sine vældige ressourcer står urokkeligt bag De forenede Nationer. Dette er for os et bevis på det mod og den retfærdighedsans, hvormed De forenede Stater lever op til sit ansvar som verdens leder.

12. oktober 1960

Danmark vil vedblivende se det som sin opgave efter evne at bidrage til virkeliggørelsen af en verden, der bygger på respekten for det enkelte menneske og anerkendelsen af folkenes fri selvbestemmelsesret. Vi søger dette mål gennem medlemskab af en række internationale organisationer. Blandt disse er NATO, hvis opgave er fredens bevarelse.

Det forløbne år har påny bragt beviser på den stærke samhørighedsfølelse, der består mellem de nordiske lande. Lad os håbe, det nordiske fællesskabs idé også i fremtiden vil vise sig levedygtig.

31. december 1961

De små lande har en vital interesse i at styrke udviklingen hen imod en effektiv verdensmyndighed, der kan blive instrument for en international retsorden. Hertil søger begge vore lande at bidrage gennem vort medlemskab af FN.

*Til Tunesiens præsident
Bourgiba 4. juni 1963*

Jeg sender en hilsen og tak til dem, som i hæren, søværnet og flyvevåbnet og indenfor politiet, våger over Danmarks frihed og fred. Vi har set, at det kan kræve livet som indsats. Vi bøjer vort hoved i respekt for og taknemmelighed til dem, der satte livet til i denne gerning, og vi nærer den dybeste medfølelse for de efterladte.

31. december 1966

Kongelig optræden

Man skal behandle folk, som man selv ønsker at blive behandlet - og - tager man det lidt gemytligt, kan man få dem til, hvad det skal være.

21. april 1957

Det er jo en misforståelse at tro, at man slet ikke siger noget. Det hænder ikke så sjældent ved audiensen, at en mand, der kommer her for at takke for en udmærkelse, slet ingen ting siger - men helt overlader til mig at sige, hvad der skal siges, skønt det jo dog er for at takke mig, at han er kommet.

11. marts 1959

Nu var jeg ikke særlig ferm til heste, så da vi var kommet igennem æresporten, så ved jeg ikke hvorfor, men hesten gik sidelæns og

endte oppe i æreskompagniet, så sagde jeg: "De må meget undskylde, men jeg kan ikke gøre for det."

*Om ridtet over grænsen til
Sønderjylland 1920*

11. marts 1969

Blot ønsker jeg at kunne spille noget mere og noget bedre end jeg kan. Men nu er det for sent, nu er fingrene blevet stive og alt det der. På den anden side, så har man jo undgået mange ubehagelige situationer. For hvis man nu virkelig kunne spille, kom man så i selskab, så ville de sige: "Åh, vil De ikke godt spille lidt for os?" Hvis man så ikke ville, ville man sige: "Nåh, det er primadonnanykker."

11. marts 1969

Det er dejligt at være konge.

Privat

Man behøver ikke at være en Rubinstein for at få fornøjelse af musikken. Man kan jo bare bilde sig ind, at man er det. Glæden ved musikken er lige stor. Og ikke mindst er glæden ved selv at dyrke musikken, ved selv at spille, værdifuld for hjemmet.

18. september 1960

Engang traf jeg min yngste datter efter ikke at have set hende i længere tid, så spurgte jeg hende rent ud: "Synes du jeg er blevet ældre?" Og hun svarede: "Ja, men ikke i sindet." Og det er det vigtigste. - Man kan ikke sige andet, end det er en lykkelig tilværelse, jeg har fristet fra barndommen og opefter.

11. marts 1969

Erhvervsliv og handel

Kongen tænder Cigaretten

komsten til Harwich tændte Kong Frederik en Cigaret for en af de Journalister, der modtog Konge-Snob'ne sagde Kongen til en anden Journalist, som gav den første et Vink om, at man ikke maatte ryge i Kongeparrets Nærværelse.

Tr
In
og

I den
omrøj

PRÆS
ekst
Medlem
ved at
ninger
det skul
sen om
til Euro

Kor

I Buds
stregede
kun vilde
myndigel
vendigt.
opfattes
mod Infl
U.S.A.s I

I de
Talen
europ
og Øst
deres
progra
hvis d

Bombe i Rom

russiske Ambassade
rkt foruroliget over
mistænkelig Pakke

ROM, Mandag, R. B.
assiske Ambassade i Rom
tes meget foruroliget over
mistænkelig Pakke, der
bet ved indgangen vedle

Schumacher paa Genne Tyskland maa forblive

Den dansk-tyske Genne... kan ikke volds...

Udstillinger kan virkelig være slemme, men denne er et fremragende udtryk for engelsk initiativ og handlekraft, og det er virkelig imponerende, at det er lykkedes at skabe udstillingen på så kort tid - det er et meget opmuntrende tegn på engelsk livskraft og frem-syn.

*Under Englandsbesøget
10. maj 1951*

Gennem generationer har vor gensidige handel været af stort omfang. Den store dygtighed og energi, som britiske videnskabsmænd, industridrivende, arbejdere og handelsfolk har lagt for dagen, har gjort det muligt for Danmark fra det britiske marked at få en lang række varer, som er af vital betydning for det danske folk. Samtidig har Danmark, takket være vort landbrugs dygtighed og

energi, kunnet afsende store mængder landbrugsprodukter til det britiske folk.

Mine ministre har for nylig haft lejlighed til at forhandle med Deres Majestæts ministre om løbende handelsproblemer, og det er mit oprigtige håb, at der vil kunne findes midler til at udvikle vor handel til fælles fordel og at vort handelssamkvem må blive styrket påny.

*På Buckingham Palace
8. maj 1951*

Dronningen og jeg har på vore rejser og under besøg på udstillinger af vidt forskellig art med glæde iagttaget det målbevidste arbejde og det fremsyn, der fra alle dele af landets befolkning udvises for at opretholde og udvide den stilling, som vort land indtager.

Efterhånden som krigens sår heles, bliver en stigende konkurrence på næsten alle områder mere og mere følelig, og kravene til vort lands produktionsevne og handelskynighed skærpes stadig. Endnu er der store

opgaver at løse. Opgaver, der kræver offervilje af forskellig art, men jeg ved, at vi ved fælles hjælp og godt sammenhold og indbyrdes forståelse vil være i stand til at løse de krav tiden stiller, og ad samarbejdets vej skabe gode og lykkelige kår for vort land.

1. januar 1954

På tærsklen til atomalderen er statsmændene ved at planlægge oprettelsen af videre økonomiske fællesskaber i Europa. Det er mit lands inderlige ønske, at disse bestræbelser må lykkes på en sådan måde, at vore nationers velfærd og velstand øges, og således at vi derved knyttes endnu nærmere sammen.

21. maj 1957

Den hastigt fremadskridende tekniske udvikling præger på mangfoldige områder vort daglige liv. Samtidig med at teknikken letter dagliglivets slid for den enkelte, giver den os

betydelige overgangsvanskeligheder at kæmpe med, men det er ikke alene Danmark, der mærker disse vanskeligheder. En international indsats gøres derfor også nu for at afløse tabbringende og ulige konkurrence med et samarbejde mellem landene til fælles bedste. Store og afgørende problemer skal derfor løses for at finde den samarbejdsform med andre lande, som vil være til størst gavn for vort land, og det er mit håb, at man må finde sammen i et lykkeligt samarbejde for at nå dette mål.

1. januar 1958

På det økonomiske område gjorde dannelsen af den europæiske frihandelssammenslutning 1960 til et skelsættende år for Danmark. Endnu står vi kun ved begyndelsen af det samarbejde, der er sat i gang mellem syv europæiske lande, men jeg håber, at dets videre udvikling vil blive frugtbringende for dansk erhvervsliv og dermed for hele det danske folk. Lad mig hertil føje håbet om, at frigø-

relse af handelen med tiden må komme til at omfatte en større kreds af de lande, som fra gammel tid er Danmarks handelspartnere.

31. december 1960

Årets vigtigste begivenhed er Danmarks anmodning om optagelse i det europæiske økonomiske fællesskab. Endnu står vi kun ved indledningen til forhandlingerne herom, men jeg nærer håb om, at det vil føre til et lykkeligt resultat for dansk erhvervsliv og dermed for hele det danske folk. Vi må alle ønske, at de flest mulige af de vesteuropæiske lande vil blive knyttet til et udvidet fællesmarked, som først derved vil få den store betydning, som alle ser hen til.

31. december 1961

Det var en skuffelse for vort land, at forhandlingerne om en udvidelse af det europæiske økonomiske fællesskab ikke førte til et

resultat, og den omstændighed at Danmarks deltagelse i dette fællesskab derved blev udskudt i en uvis fremtid, er en for vort land meget betydningsfuld begivenhed. Det er vort håb, at bestræbelserne for dannelsen af et stort europæisk marked påny vil møde fremgang i 1964, og at den økonomiske deling af Vesteuropa snarest må blive bragt til ophør.

31. december 1963

Modsætningerne er afløst af et tillidsfuldt samarbejde, såvel direkte mellem vore to lande, som i de talrige internationale organisationer, hvor vi arbejder side om side. Det er vort håb, at dette samarbejde snart må kunne skyde nye skud under et kommende dansk medlemskab i de europæiske fællesskaber.

*Til Vesttysklands forbunds-
præsident Gustav Heinemann
9. juni 1970*

Store danske

H. C. Andersen

I dag fejrer Danmark en af sine største sønner, eventyrdigteren H. C. Andersen, i anledning af hans 150 års fødselsdag.

Det er dronningen og mig en glæde at tage del i festlighederne og i dette hus at yde vor hyldest til en landsmand, som gav verden en skat af eventyr, der har fortryllet mennesker i alle aldre og af alle nationaliteter.

Det er ikke Danmark alene, som fejrer mindedagen. Vi ved, at over hele verden - i Asien og Amerika, i Afrika og i Australien og over hele Europa i festsale og i skoler, i radio og i fjernsyn - vil en stund i dag blive helliget H. C. Andersen. Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at sende varme og hjertelige hilsener fra Danmark og det danske folk til alle, der tager del i højtidelighederne, hvor disse end måtte finde sted.

H. C. Andersen fødtes her i Odense for 150 år siden. En fattig dreng, en rigtig grim

ælling, der skulle blive en af verdens fineste digtere. Hans eget liv var i sandhed et stort eventyr.

Vi husker, hvorledes han i sin tidlige barndom sagde: "Man skal gå grueligt meget igennem, og så bliver man berømt." Hvorledes han 14 år gammel forlod Odense for at vinde denne berømmelse. Hvorledes han på vej til København knælede ned og bad Gud om hjælp og kraft til at være trofast i sit kald, og hvordan han efter mange trængsler begyndte at skrive de eventyr, som skulle gøre ham så berømt. Og endelig, hvorledes han, ombølget af hæder, vendte tilbage her til sin fødeby i 1867 for at blive udnævnt til æresborger i byen, der nu var illumineret til hans ære.

Det er i sandhed et eventyr.

Den hyldest, som verden i dag yder den danske digter, viser mere end noget andet, hvor universal H. C. Andersens digtning er. Og dog er han samtidig så ægte dansk. I hans eventyr vil De finde mange afsnit, hvor der er glimt af Danmark, og hvor dansk folkekarakter kommer til udtryk.

I et af sine eventyr, Snedronningen, for-

tæller H. C. Andersen om en djævel, som opfandt et spejl med særlige egenskaber. Alt smukt og godt, som spejledes deri, blev til ingenting, mens alt ubrugeligt og stygt syntes endnu værre. Spejlet gled ud af djævelens hænder og faldt til jorden og splintredes i billioner af småstykker, og alle de bittesmå splinter fløj omkring og kom ind i menneskers øjne, nogle endog ind i menneskers hjerter.

Også i verden i dag, er jeg bange for, at djævelens spejl eksisterer i alle sine stumper og stykker.

For mig er en af de store værdier i H. C. Andersens eventyr, at de prøver på at vise os splinternes djævelskab og hjælpe os til at befri os fra dem.

Ikke alene betages børn i mange lande af historiernes rigidom på fantasi, men for voksne afslører eventyrene i deres enkelhed og ægthed også de almenmenneskelige svagheder, og får os til at forstå dem. De viser desuden skønheden ved de store og små ting i livet og åbner vore øjne, således at splinterne fra djævelens spejl kan falde ud.

Vi danske skylder H. C. Andersen meget, og jeg og mine landsmænd er taknemmelige for, at hele den civiliserede verden i dag sammen med os vil hylde vort lands store søn.

*I fjernsynstransmission
2. april 1955*

Kurt Carlsen

Glad over at vide Dem frelst i land bringer jeg Dem min lykønskning til overstået hård tøm. De har ved pligt troskab og helt modig optræden kastet glans over Deres gamle fædreland og dansk sømandsskab. Jeg beklager for Dem, at det ikke lykkedes at føre "Flying Enterprise" med. Det havde De ærligt fortjent. Med hjertelig hilsen og håndtryk /
Frederik R

*Telegram
11. januar 1952*

Kongeligt demokrati

Danske kvinder og danske mænd!

Onsdag den 30. januar 1850 samledes de til Rigsdagen valgte mænd i folketingsalen på Christiansborg Slot til den første samling i henhold til Danmarks Riges Grundlov af 5. juni 1849.

I krig som i fred, i trange tider og i gode år, under de forskellige grundlove, som tiderne har givet det danske folk, under den kulturelle, sociale, økonomiske og politiske udvikling folket har gennemgået siden da, har Rigsdagen – forsamlingen af folkets valgte repræsentanter, oprindeligt alene mænd, fra 1918 også kvinder – udført sin store gerning i det danske samfunds tjeneste. Skiftende tider har valgt forskellige former for at gøre Rigsdagen til den rigtige repræsentation for vort folk.

*Ved Rigsdagens åbning
5. oktober 1948*

Store opgaver ventede da på den danske rigsdag, og store opgaver venter den stadig. Den har gennem tiderne stået vagt om Danmarks rige og det danske folks frihed. Også nu står der tunge uvejrsskyer på verdens himmel. Jeg kalder da på sammenhold og samarbejde til værn for vort land. Jeg hylder den danske rigsdag for dens indsats gennem tiderne, og jeg udtaler det ønske: Gud give Rigsdagen lykke til også i kommende år at gøre et vel-signelsesrigt arbejde for Danmark.

*Ved Rigsdagens åbning
5. oktober 1948*

For lidt over 40 år siden bød min far medlemmerne af Den interparlamentariske Union velkommen, da Den interparlamentariske Konference blev holdt i København i 1923. Nu har jeg lejlighed til at byde deltagerne velkommen i endnu en af disse betydningsfulde konferencer.

I dag er der et betydeligt større antal delegerationer end for 40 år siden. Dette skyldes

naturligvis det stadig stigende antal stater, af hvilke størstedelen har antaget et parlamentarisk system og også den nylige oprettelse af parlamenter i andre lande. Jeg ser det som et godt tegn på en stadig voksende interesse for de parlamentariske ideer og for denne unions arbejde.

*Ved åbningen af den 53. internationale parlamentariske kongres
20. august 1964*

Vi er i gang med genopbygningen af vort land, og det skrider fremad. Det kan ikke nægtes at der må ydes ofre, som måske kan være hårde, men det er nødvendigt, og vi har før set, at vi her i Danmark kan stå last og brast. Jeg ved, at når vi står sammen, så kommer vi også fremover. Jeg vil inderligt håbe, at dette sammenhold kan fortsætte i det år, vi nu går ind i, således at vi stadig kan se tilbage med glæde over, at vort land er kommet op.

1. januar 1949

De opgaver, der ligger i landet, må vi løse. Og det kan gøres; når vi står sammen alle som en, har vi før vist, at vi formår at magte noget, og det er min faste tro, at når man herhjemme står ryg mod ryg, når vi også et resultat; det kræver ofre fra forskellig side, men de ofre er ikke for dyrt betalt, når det gælder fædrelandets ve og vel.

1. januar 1950

Men uafhængig af den ydre form, som må være præget af skiftende tiders udvikling, må det afgørende for arbejdet på tinge være, at de kvinder og mænd, som af folket er valgt til at afstikke retningslinierne for dets samfundsmæssige tilværelse med ærlig vilje vil anvende al deres evne og al deres indsigt på løsningen af de mangeartede opgaver, som udviklingen vil frembyde, og at de uanset forskel i opfattelse af veje og midler altid vil have samme mål for øje: Det danske folks vel.

Til det arbejde som det nye folketing nu går ind til, byder jeg Dem velkommen. Et

særlig velkommen skal lyde til repræsentanterne for Grønland, der for første gang tager sæde i den danske folkerepræsentation, måtte Deres arbejde her i folketinget blive til gavn for den grønlandske befolkning og til ære for vort fædreland.

Jeg medgiver alle medlemmer af tinget mine varmeste ønsker om lykke og velsignelse til den gerning, De i dag går ind til. Må kærligheden til vort folk altid være grundlaget for folketingets virke.

*Ved folketingets åbning
6. oktober 1953*

Indenfor vore egne grænser foreligger store spørgsmål, der kræver afklaring. Under folkestyret kan ingen enkelt gruppe vente at se spørgsmålene ensidigt løst efter sine synspunkter, gennem brydning mellem meninger og anskuelser, påhviler det folketinget at finde frem til sådanne løsninger, der vil være vort samfund til gavn.

*Ved folketingets åbning
7. oktober 1958*

Det forløbne år har for os understreget værdien af de frihedsgoder, et demokrati byder sin borgere. Der må heri ligge en opfordring til alle danske til at medvirke til at styrke og udbygge vort demokratiske system, og i disse bestræbelser må vi ikke mindst påkalde ungdommens medvirken.

31. december 1968

Lykke og velstand

Vore livsvilkår er i usædvanlig høj grad beroende på videnskabens og forskningens resultater.

31. december 1958

De betydningsfulde resultater, som den videnskabelige forskning, især indenfor atom- og rumforskningens område i de seneste år har kunnet fremvise, stiller vor civilisation på en alvorlig prøve og pålægger både samfundene og den enkelte et stort ansvar. Vi må håbe, at alle bestræbelser samles om at udnytte disse videnskabelige fremskridt, ikke til gensidig skade og ødelæggelse, men alene til fremme af menneskehedens lykke og velstand.

1. januar 1958

I nat tog vi afsked med det gamle år og udover landet lød ordene: "Velkommen nytår og velkommen her". I dette velkommen ligger en forventning om noget nyt og noget bedre, og det er vel menneskeligt, at vi alle til enhver tid søger frem til noget bedre. Det behøver ikke at være tegn på utilfredshed med vore nuværende forhold, men vi ønsker dog alle fremgang, både for os selv og for det samfund, vi lever i.

1. januar 1956

Danmark er fortsat præget af fremgang, og det er en stor lykke, at vi har kunnet sikre en værdig tilværelse for dem, der af den ene eller den anden grund er forhindret i at arbejde.

31. december 1966

Jeg har altid med levende interesse fulgt udviklingen i hovedstaden. Jeg kender Deres

omsorg for syge og trængende, for den opvoksende slægt såvel som for de gamle, og jeg har glædet mig ved at følge Deres bestræbelser for at få forbedret levevilkårene for byens borgere, men jeg er tillige klar over de vanskeligheder, som krigen og dens eftervirkninger har skabt for løsningen af mange opgaver, ikke mindst boligspørgsmålet.

*Til Københavns bystyre
20. marts 1948*

Jeg tænker i aften på dem, der kæmper med sorgen og bekymringen, på de ensomme og på dem, der har mistet en af deres kære. Jeg tænker på de syge i hjemmene og på hospitalerne. Ord vejer så lidt – men de skal mærke, at de ikke er glemt.

31. december 1967

Nye tider

I den store skov, Danmark, er mange store træer væltet, men der er plantet nye og en ny ungdom er ved at vokse op, som skal gøre sit til fædrelandets fremtid, således at de i dygtighed bliver til nyttige statsborgere.

11. marts 1969

Herhjemme har det gamle år vel nok bragt os et stykke frem ad vejen mod de bedre tider, som vi alle stræber efter og håber at nå. Men der er dog endnu et stort arbejde at udrette, og mange problemer skabt af udviklingen skal løses, og jeg opfordrer atter til det samarbejde og sammenhold, der er nødvendigt for at dette kan nås.

1. januar 1953

Når vi tænker tilbage på de dage, da mørklægningsgardinerne både bogstaveligt og i

overført betydning blev revet til side, og tænker på vore håb og ønsker dengang, hvor friheden, freden og forståelsen mellem menneskene stod for os som mål, der måtte være inden for rækkevidde, må vi nu ti år efter erkende, at de høje mål, vi satte os, har vi endnu ikke evnet at nå. Selv om vi og vort land i endnu større grad end tidligere er afhængig af omverdenen, har vi ikke lov til at dæmpe vor samvittigheds røst med henvisning hertil, men må erkende at fejlene også er at søge hos os selv.

Skal vi imidlertid håbe på lysere tider – og det skal vi – kan det ikke nytte at hengive sig til mismod over, hvad der er forspildt eller opgivende lægge hænderne i skødet, men vi må prøve på med optimisme at gå i lag med tidens krævende opgaver og i vor færden vise fordragelighed og hensyntagen til hverandre. Den mentalitet, der kun tænker på at kræve sin ret og mere til, og som afføder vold og brutalitet, må vi overalt og på alle områder, såvel i vor daglige færden som i de større forhold være med til at bekæmpe, så at pligtfølelse, arbejdsglæde og

offervilje kan blive sat i højsædet og følelsen af fællesskab kan præge vort samfund.

1. januar 1955

Samtidig med at teknikken letter dagliglivets slid for den enkelte, giver den os betydelige overgangsvanskeligheder at kæmpe med.

1. januar 1958

Vi går nu ind i et nyt tiår, og vi håber alle, at dette vil bringe menneskeheden større lykke. I teknikkens tidsalder må vi frem for alt arbejde for, at de fremskridt, som udviklingen bringer, må komme det enkelte menneske til gode. Også i de kommende år må vi holde vore gamle traditioner i hævd. Det må være en vigtig opgave for alle at medvirke til at skabe en naturlig forbindelse imellem vor historiske fortid og den fremtid, som rummer så mange nye perspektiver. Derfor må alle værne om vor gamle kulturarv.

31. december 1959

I en tid hvor internationale spændinger og modsætningsforhold vil kunne indvirke på hele verdens skæbne, kan intet land være sig selv nok.

Den moderne udvikling både i verden omkring os og i vort eget samfund, vil stille det danske folkestyre overfor stadig mere komplicerede problemer.

Mennesket må bestandig tilpasse sig de hastige forandringer i livsvilkårene, nye tanker og ny indsigt er nødvendig for at man kan medvirke til at skabe en menneskelig tilværelse.

31. december 1970

Arvefølgen

Jeg bringer en varm tak fra familien og mig selv for den store hæder, der er vist os, og jeg retter en særlig tak til professor Utzon-Frank for hans store arbejde med Den ridende Konge.

Som han rider der, vil han i tankerne ride for folket langt ud i fremtiden. Jeg ved, at jeg er i overensstemmelse med min fader, når jeg foreslår, at vi slutter med et "Gud bevare Danmark".

*Ved afsløringen af Christian
den Tiendes rytterstatue på
Sankt Annæ Plads
26. september 1954*

For et år siden afsløredes en rytterstatue af min fader i København, i residensbyen. I dag er det i den by, hvor fader tilbragte de lykkelige somre på Marselisborg, som vi alle føler os så stærkt knyttet til. Når hyldesten på de store mærkedage slog sammen om fader, pe-

gede han altid ud mod folket og op mod Gud. I hans ånd udtaler jeg: "Gud bevare Danmark".

26. september 1955

Jeg vil gerne rette en varm tak fra min slægt og fra mig selv for det minde, De har sat min fader. Siden min faders død har vi oplevet tre store fødselsdage på den 26. september. Afsløringen af statuen for min fader i København, afsløringen af statuen i Århus og nu i dag indvielsen af dette hus, der er viet til hans minde. I min faders ånd vil jeg ønske for den ungdom, der udgår herfra, at den må være besjælet af pligttrøskab i arbejdet og kærlighed til fædrelandet, to idealer, som min fader lod præge sin gerning. Ligeledes i min faders ånd vil jeg bede Dem, som afslutning på denne mindefest at udbringe tre leve for det fædreland, der var ham så dyrebart.

*Ved indvielsen af Christian
den Tiendes Handelshøjskole i
Aalborg
26. september 1957*

Det er en stor dag for os alle her i landet, hvor du min kære ældste datter har nået myndighedsalderen og som tronfølger efter grundlovens bud tager sæde i statsrådet.

For mig, som din far, er det en glæde at se dig som min efterfølger. Det er en stor arv, du skal løfte, og et stort ansvar, der derved lægges på dine skuldre – dog skal du ikke lade sig skræmme heraf.

Vis de skiftende regeringer tillid, og du vil selv blive mødt med tillid.

Husk: Den Gud foroven, der råder for Danmarks sag, Han råder også for dig. Stol trygt på Ham, og lad Ham lede din vej, så vil det gå dig godt i livet. Jeg håber, at du i årene, der kommer, må modnes og høste erfaringer, så at du, når timen er inde, må stå fuldt rustet til at bestige Danmarks trone. Må Guds rigeste velsignelse lyse over dig og din fremtid.

Med disse ord byder jeg dig et hjerteligt velkommen i statsrådet.

16. april 1958

Det er som man tager det, men først og sidst, man er født og båret til det. Og det er jo kommet successivt, ikke? Og så en skønne dag, så sidder man selv på toppen.

11. marts 1969

Vort folk

Dybbøl! Intet navn i Danmark har en sådan klang. I dag har vi i dyb ærbødighed mindes dem, der faldt. De kendte ikke til: "Hvad kan det nytte?" De kendte kun et: "Hold ud. gå på!" De segnede til slut, men de segnede med ære for vort gamle land. Da krigen var endt, begyndte herved en ny våbenløs kamp, kampen for at bevare danskheden, og vi kan ikke stå her uden at mindes dem, som i 56 år sejt kæmpede mod fremmedherredømmet, mod fremmed sprog. I 1920 vendte Nordslesvig tilbage til det gamle land. Glæden var uendelig, men vi tænkte med vemod på de danske, der måtte blive syd for grænsen, og vi skal ved denne lejlighed sende dem en tanke. Jeg opfordrer de tilstedeværende til med mig at udtale: "Gud bevare Danmark!"

*I anledning af 100-årsdagen
for stormen på Dybbøl
18. april 1964*

Grønland er ved at gå ind i en ny tid med vanskeligheder og modgang, men vanskelighederne er næppe større end at de kan overvindes ved gensidig tillid og samarbejde, så den nye sagernes og tingenes orden kan blive gennemført heroppe til glæde.

Jeg bringer også en hilsen fra det danske folk, der på kajen hjemme råbte "Hils Grønland". Samhørighed med moderlandet er den røde tråd, der skal gå gennem den nye tid i Grønland. At vi er kommet i vort eget skib, viser også, hvordan vi ser på denne samhørighed. Om det er Limfjorden eller Godthåbsfjorden, vi sejler på, det er danske farvande.

12. juli 1952

Jeg vil gerne på dronningens og mine egne vegne sige tak, fordi indsamlingskomiteen nu er trådt sammen. Det er vi taknemmelige for, så meget mere, som jeg synes, at det er fuldstændig rigtigt, at det danske folk kan få lejlighed til at hjælpe her, så vi kan vise, at ikke

staten alene, men hele befolkningen står bag anstrengelserne.

11. september 1952

Odense har en særlig plads i vore hjerter. For mit vedkommende kom jeg her allerede meget som dreng, og de venskabsforhold, der dengang blev indledt, er vokset stærkere og stærkere fra år til år. Det er os en stadig glæde at komme her. Odense står for mig som smilets by, det glade smils by, og jeg har indtryk af, at man har det godt med hinanden uanset anskuelser og livsvirke.

2. april 1955

Vi har fået et klenodie – vort flag, det hvide kors på den røde bund, troen på livet og kærlighedens røde farve. Kærligheden til det dyrebareste vi har – vort land.

1. januar 1949

Det er med den allerstørste glæde at dronningen og jeg atter er kommet til Grønland og har genset Grønland, som vi i løbet af de forudgående år har fået mere og mere kær.

Vi er inderligt rørt over den smukke modtagelse, vi har fået i Sukkertoppen og nu til sidst her i Godthåb. Kommunalbestyrelsens smukke velkomst, formanden for landsrådets smukke ord til os, er gået os nær til hjertet og har rørt os dybere, end jeg faktisk kan give det udtryk.

Vi er meget taknemmelige for de smukke gaver, vi har modtaget, ikke alene til os selv; men også til vores børnebørn. Det er gaver, der viser, hvor dyb kærlighed befolkningen heroppe nærer for min familie nede i Danmark og andre steder, hvor de nu er.

Det har været af stor interesse og stor glæde at se de store fremskridt, der er sket siden 1960. Jeg kan sige først og fremmest fra 1952 til 1960, og så endelig til nu i 1968, hvor meget mere, der er kommet.

Jeg ved, at store opgaver ligger og venter på at blive løst, men jeg er ikke i tvivl om, at man vil kunne løse de opgaver således, at det

bliver til glæde og lykke og velsignelse for grønlænderne.

Inden jeg forlader Godthåb, vil jeg endnu engang af ganske hjerte for dronningen og mig sige en inderlig, inderlig tak for al den godhed og al den venlighed, der er vist os. Alle de glade smil og al den vinken har rørt os, og vist os, at vi er venner med den grønlandske befolkning.

Jeg ønsker held og lykke og Guds velsignelse over hele den grønlandske befolkning fremover. Tak for denne gang.

12. august 1968

Andre folk

Det amerikanske

Chicagos fremgang, dets nye bygninger og skyskraberbyggeri kan ikke undgå at gøre et stort indtryk på én. Det vidner om det amerikanske folks styrke og fremgangsvilje.

10. november 1960

Det amerikanske

Dronningen og jeg er stolte over at være blevet udnævnt til æresborgere i dette store bysamfund. Vi er taknemmelige over at modtage denne hædersbevisning, der er et udtryk for varme følelser overfor vort land, som ligger langt borte målt i mil, men står Chicago nær i gensidig sympati.

10. oktober 1960

Det amerikanske

Igennem disse mørke krigsår søgte vore to

lande – hvert efter sin evne – at fremme en fælles sag. Vi danske ved vel, hvad vi skylder De forenede Stater, det amerikanske folks mod og offervilje, det uforfærdede lederskab, som udvistes af fremragende personligheder som Deres forgænger og Dem selv, hr. præsident, og De forenede Staters utrættelige bestræbelser på at sikre en fred baseret på frihed og retfærdighed for alle nationer.

Jeg ønsker at benytte denne lejlighed til på alle mine landsmænds vegne at udtrykke vor taknemmelighed over De forenede Staters andel i vort lands befrielse.

*Til præsident Eisenhower
11. november 1960*

Det britiske

Jeg føler mig mere end nogensinde overbevist om, at briter og danske har været i stand til at opretholde en så nær forbindelse, fordi vore tanker og følelser kendetegnes ved samme livsopfattelse og samme holdning over for livets problemer.

Under krigen, da båndene mellem vore folk og familier var afbrudt, levede og arbejdede vi danske for den dag, hvor vi påny kunne være sammen med Dem.

Skønt vi var adskilt som folk og som familie, stod vi sammen i vort forsæt om at kæmpe imod tyranni og for bevarelse af vor fælles civilisation. Arten og omfanget af vor indsats måtte være forskellig, men med de til vor rådighed stående midler gjorde vi vort bedste for at udfylde vor plads i rækken.

8. maj 1951

Det britiske

Vore nationer er nært knyttet til hinanden. Vi danske står i gæld til den store britiske nation for meget af det, som er os kært. Vi har den samme opfattelse af, de samme begreber om, hvad der er ret og rigtigt. Vi er begge søfarende nationer og har store sømandstraditioner til fælles. Deres litteratur, som skænkede verden William Shakespeare, har i mange generationer inspireret dansk

åndsliv. Deres ubrydelige frihedskærlighed, som aldrig svigtede, selv under tyranniets hårdeste stormløb, gav os lys og styrke i vore mørkeste timer. Deres Majestæts og Deres allieredes væbnede styrker var Danmarks befriere, og det vil vi aldrig glemme.

21. maj 1957

Det ethiopiske

Danmark har stedse fulgt Ethiopiens skæbne med varm interesse. Det var med sorg og harme, at vi i sin tid så krigens ulykker bryde ind over Etiopien. Det var med beundring, at vi blev vidne til Deres Majestæts heltemodige indsats for Deres land i krigens hårde år, og det var med varm glæde, at vi så Etiopien genvinde sin frihed og atter finde lykke og fremgang. Vi hilser Deres Majestæt som kejser over et gammelt kulturfolk og overhoved for en gammel kristen kirke, men vi hilser også Deres Majestæt som en kyndig og fremsynet leder, der fører sit land frem til en hæderfuld plads blandt nationerne.

21. november 1954

Det finske

Igennem tiderne har Finlands folk ved sin nøjsomhed, sin retfærdssans og sin ukuelige livskraft været en kilde til inspiration for os alle. Finsk kultur og kunst skattes højt i Danmark. Det gælder litteraturen, jeg behøver blot at nævne Topelius' fortællinger fra Finlands fortid og Runebergs sange, det gælder finsk arkitektur og kunsthåndværk, som er kendt ud over verden.

Også i Danmark har vi draget nytte af finske arkitekters snilde og formåen. Det gælder sidst, men ikke mindst musikken. I mesteren Sibelius' udødelige toner drages vi mod Finlands tusinde søer og store skove og hører hjerteslaget hos vort finske broderfolk.

3. september 1957

Det franske

Fransk kultur og kunst har til alle tider været en af inspirationskilderne for dansk åndsliv. For at overbevises herom, behøver man blot at kaste et blik ud over Amalienborg Slotsplads, hvor Saly's mesterværk, den

prægtige rytterstatue af Frederik V, er et strålende vidnesbyrd om fransk kunst. Ludvig Holberg, den danske komedies fader, søgte til Paris for at hente inspiration, og utallige er de danske kunstnere og skribenter, som stadig tager dertil for at berige sig ved fransk kultur og ånd.

Forbindelserne imellem Danmark og Frankrig er også af økonomisk og politisk art. De dansk-franske handelsforbindelser, som allerede blev ordnet ved en venskabs- og handelstraktat, der daterer sig fra Ludvig XV's regeringstid, og som stadig er i kraft, har tjent til begge folks velstand og trivsel, og den nære politiske kontakt imellem vore lande har været til deres gavn.

Takket være Frankrig og dets allierede genvandt vi efter Den første Verdenskrig vort elskede Sønderjylland. Under Den anden Verdenskrig var det danske og det franske folk fæller i ulykken. De erfaringer, som Danmark og Frankrig gjorde dengang og efter krigen, fører dem frem mod det samme mål: fred i verden og menneskets tryghed.

15. maj 1955

Det hollandske

Da krigen var forbi, fulgte vi med hjertelig sympati den enestående energi med hvilken det hollandske folk påbegyndte genopbygningen af det hårdt ramte land. De særlige skuffelser og vanskeligheder, hvormed Holland havde at kæmpe som følge af verdensudviklingen i efterkrigsårene, formåede ikke at kue det hollandske folks viljefaste dygtighed eller dets tro på og tillid til fremtiden. Den hurtighed med hvilken genopbygningsarbejdet i Holland er blevet gennemført, bærer vidnesbyrd herom.

19. maj 1953

Det islandske

Vore folk hører begge til den skandinaviske folkestamme. Selv om hvert af folkene altid har vidst at hævde sin egenart, har den fælles afstamning naturligt bevirket, at danske og islændinge op gennem tiderne har følt sig nært knyttet til hinanden i fælles kultur og livsopfattelse.

5. april 1954

Det italienske

Italien har en stor plads i de danskes hjerter. Hvert år drager tusinder af danske til dette land, hvor historie, kultur og naturskønhed så harmonisk går op i en højere enhed med det italienske folks åbne og glade sind.

Overalt i den europæiske kulturkreds støder vi på beviser på Italiens åndelige spændvidde. I arkitekturen, i videnskaben, i litteraturen, i de skønne kunster og i musikkens verden finder vi en rigdom og en skønhed, der er blandt det ypperste, den europæiske kulturkreds har skabt.

16. maj 1966

De nordiske

At denne historiske begivenhed får lov til at finde sted her på Christiansborg, fylder os med stolthed og glæde, for selv om vi oprigtigt ønsker at stå i et godt og tillidsfuldt forhold til alle nationer i verden, føler vi os særlig nøje knyttet til de nordiske broderfolk og forstår hvilke rige værdier, det nordiske fællesskab rummer for alle, der har andel i det.

Derfor er det mit håb og det danske folks håb, at Det nordiske Råd, dette det nyeste og mest betydningsfulde udtryk og redskab for det nordiske samvirke, må få lykke til at udføre en rig gerning til gavn for alle de nordiske folk, til styrkelse af samarbejdet og samfølelsen mellem dem og derved til inderligere befæstelse af de århundredgamle bånd, der forener dem.

*Ved åbningen af Nordisk Råds
første session
13. februar 1953*

De nordiske

De nordiske lande har en fælles indstilling, som har givet Norden en god placering i verdens bevidsthed. Vi glæder os over de mange beviser, vi til stadighed ser på slægtskabet og samhørighedsfølelsen mellem de fem nordiske lande, der også i De forenede Nationer har et samarbejde, som må værdsættes højt.

Danmark ønsker gennem medlemskabet af NATO at medvirke til at sikre freden og fri-

heden i vor del af verden. Også på det økonomiske område håber vi på et omfattende europæisk samarbejde.

3. september 1964.

Det persiske

Vi hilser Deres Majestæt som overhoved for et folk, hvis kulturtraditioner rækker tilbage til civilisationens første tider, men vi hilser også Deres Majestæt som den kyndige og fremsynede leder, hvis ukuelige bestræbelser for at hævde sit lands position har vakt respekt og beundring og hvis fremragende og utrættelige arbejde for at udbygge og fremme sit folks velfærd følges med sympati og interesse af mange venner i Danmark. Jeg er glad over, at det har været muligt, at også danske borgere og virksomheder kunne få lejlighed til at gøre en indsats i det moderne Irans udvikling.

Danmark og Iran er geografisk adskilt ved store afstande, som dog under indflydelse af vor tids moderne teknik har tabt en del af

deres betydning. Der er også betragtelige forskelle mellem vore folks livsvaner og livsvilkår. Alligevel består der et fællesskab i mål og idealer.

14. maj 1959

Det thailandske

Fra dette besøg har jeg lykkelige minder om Østens vidunderlige skønhed, om den travle hovedstad Bangkok ved bredden af Menam floden, om gammel kulturarv og om et hårdt arbejdende samfund under hurtig og frugtbar udvikling, men overalt om det thailandske folks charmerende og gæstfrie sindelag. For lidt mere end to år siden, den 21. maj 1958, fejrede vi 100 års dagen for den første traktat om venskab, handel og søfart mellem vore to lande. Denne festlighed var en bekræftelse på vor inderlige værdsættelse af den nære og mangeårige forbindelse mellem vore folk.

6. september 1960

Det vesttyske

Et folk glemmer ikke sin fortid, men fortiden må ikke belaste fremtidens muligheder. Det er mig derfor på denne – som jeg selv føler det – historiske dag en ganske særlig tilfredsstillelse at kunne konstatere, at der ikke længere består noget politisk modsætningsforhold mellem Danmark og Tyskland. Hvad specielt mindretallene på hver side af grænsen angår, blev en ordning, der har vist sig til glæde og gavn for begge parter, fundet gennem dansk-tyske forhandlinger i 1955.

9. juni 1970

Det østrigske

Vi i Danmark har derigennem haft rig lejlighed til at beundre resultaterne af de bestræbelser, det østrigske folk har udfoldet for at tilvejebringe et fællesskab, der i lige høj grad er præget af livlig økonomisk aktivitet, højtudviklet social forståelse og betoning af den enkelte borgers værd og samfundsmæssige rettigheder.

21. maj 1964

Den anden verdenskrig

Da budskabet om kapitulationen kom, da lysene atter skinnede gennem mørket, og vi vidste, at de onde år var forbi, og vi atter frit kunne lade Dannebrog vaje over vore hjem og vore skibe, ja, da følte vi først og fremmest en jublende glæde over, at besættelsen og krigens tunge tryk blev taget fra os – vi vidste jo ikke den aften, hvad det endnu kostede os at vinde friheden for hele landet.

I radioen

4. maj 1955

På slaget otte, ganske langsomt hejstes atter kongeflaget. Min mor kom herover for at se det gå op herfra. Nu var Danmark atter blevet frit. En jubel gennemstrømmede os alle sammen. Alle omfavnede hinanden i lykønskning af det vidunderlige, der var sket.

Den gamle verslinie blev sandhed: "End er der en Gud foroven, der råder for Danmarks

sag". Stort var sammenholdet, og jeg håber for kommende tider, at sammenholdet her i landet må blive som dengang.

Om få år forlader I skolen og går ud i livet. Nu står I her side om side som skolebørn. På jer skal vort land bygges op og bygges videre. Nu står I her, side om side, men når I forlader skolen, husk så også at stå sammen, som I gjorde i skoledagene. Husk at have det ideal: "Alt for jeres fædreland". I har verdens skønneste flag, Dannebrog: Troens lyse kors på kærlighedens røde bund. Intet stoltere mærke kan et menneske have for øje, I skal også have Dannebrog i jeres hjerter.

*Til et børnetog på
Amalienborg
4. maj 1955*

International forståelse

Mit besøg ved FN gav mig et stærkt indtryk af behovet for økonomisk udvikling i de ny lande. Her har de gamle industrilande et stort ansvar og en vigtig opgave. Også Danmark må efter evne medvirke ved løsningen af denne.

31. december 1960

Ude i verden kom alvorlige begivenheder til at præge året og bidrog til at understrege, i hvor høj grad storpoltiske interessekonflikter og modsætningsforhold vil kunne blive bestemmende for vor fremtidige skæbne. Det er i dag en fælles menneskelig pligt at virke for den internationale fortsættelses sag. Ikke mindst er det af betydning, at søge at hjælpe mange folkeslag frem til menneskeværdige vilkår. Det danske folks erkendelse heraf har i det forløbne år givet sig smukke udslag

igennem tilslutning fra alle kredse til hjælpen til udviklingslandene.

31. december 1962

Vi i Danmark føler nødvendigheden af at udligne det dybe skel, der består mellem udviklingslandene og den kreds af lande, vi tilhører. Vi har taget opgaven på os ud fra humanitære og fredsbevarende motiver og har igen i år øget vort bidrag.

31. december 1964

Da danske søfolk og handelsfolk for århundreder siden begyndte at berejse de fjerne lande, vi i dag kalder udviklingslandene, var verden endnu stor. Dengang kunne man tale om virkelig fjerne lande, som vi ikke kendte, og hvis problemer var os fremmede.

I dag er verden blevet lille, ingen af denne verdens lande er mere hverken fjerne eller ukendte. Heller ikke deres problemer er fjer-

ne eller ukendte. Vi kender kun alt for godt deres vanskeligheder, vi har selv kæmpet imod dem. Det er fattigdom, sygdom og uvidenhed.

Udviklingslandenes vanskeligheder bør derfor heller ikke være os ligegyldige. Selv om der indenfor Danmarks grænser endnu er folk, der er fattige, har de seneste års stigning i levestandarden bragt os op på et sådant velstandsniveau, at vi nu skulle have råd til at tænke på folk i andre lande, der lider nød. Behovet for hjælp i udviklingslandene er umådeligt og bliver større for hver dag, der går.

Løsningen af udviklingslandenes problemer er utvivlsomt den største opgave, vor generation har været stillet overfor. Vi må imidlertid ikke lade os skræmme af opgavens omfang. Opgaven er ikke let. Vejen bliver lang, og vi undgår ikke skuffelser. Vi bør dog på intet tidspunkt glemme, at vi ikke alene hjælper for vor egen skyld, men endnu mere for vore børns.

Vi har pligt til at efterlade dem en bedre verden, end vi modtog – en verden, hvor de

har mulighed for at leve i fred. Vi vil svigte den kommende generation, hvis vi forsømmer at skabe forudsætningerne for en bedre verden ved at hjælpe disse lande med at udnytte deres ressourcer. Det er ikke nok at staten bevilger flere penge til u-landshjælpen, alle må have mulighed for at deltage direkte i denne opgaves løsning. Lad os vise offervilje. Det er til bekæmpelse af nød og fattigdom og til fremme af fred for alle verdens lande, at jeg i aften beder Dem støtte landsindsamlingen Danmarks u-landshjælp.

*Optakt til Danmarks u-landshjælp, sendt i radio og TV
10. marts 1962*

Skib og tog

Nu får jeg ingen kommando mere. Jeg er blevet for fin. Som admiral får jeg ikke min egen vimpel og jeg får ingen telegraf. Men min kærlighed til søen dør aldrig.

Privat

I dag er der ikke mange chancer for lange togter. Det er ikke alle, der får næsen uden for Skagen, men romantikken findes også i små skibe i danske farvande.

*Ved Søofficersskolens
250-års dag
26. februar 1951*

Jeg bringer en tak til vore søfolk. Den indsats I sømænd øver, kan ikke vurderes højt nok. I går stille med det, fordi vi sømænd ikke kan gøre andet. I taler ikke om jeres ger-

ninger. Der skal i aften lyde en tak til jer og et "good luck" i det år der kommer. Alle mine ønsker skal sammensluttet i ønsket om et lykkeligt nytår, et lykkeligt år i jeres gerning, og det skal ske med den gamle hilsen: Gud bevare Danmark.

1. januar 1949

Når jeg har bedt om ordet er det for rent personligt at bringe en tak for alt det gode, som jeg har modtaget gennem årene fra D.F.D.S. Jeg takker for den interesse, man har vist ved at lade min kone og børn navngive så mange af selskabets skibe. Fra dreng af har jeg kendt D.F.D.S.' skibe fra gåture på Langelinie, og når jeg en sjælden gang fik formået min mor at gå på Kvæsthusbroen. Det var de gamle hjuldampere "Koldinghus" og "Kristiania", den sidste var bygget som model efter det gamle "Dannebrog".

Men det var først i 1913, jeg personligt stiftede bekendtskab med D.F.D.S. Et skib, der stod mit hjerte meget nært, var "Aar-

hus", hvor der var indrettet en salon til os, men så fik far "Dannebrog", så vi nåede kun at komme på St. Bededagstur. Jeg lærte at sætte pris på kaptajn Ishøj, og jeg er egentlig ked af at man ikke beholdt "Botnia" – der oprindeligt hed "Aarhus" og var sidste dampskib – så længe, at det kunne opleve jubilæet. Jeg har lært mange pragtfulde mennesker at kende i D.F.D.S, og selv om jeg er uddannet i marinen, har jeg lært en vis del af mit praktiske sømandsskab her. Jeg ved, hvordan man med lukkede øjne kommer ud af Københavns havn, det er enten kurs 53 eller 54. Mange af kaptajnerne er under mulde eller pensionerede, og når kaptajn Frederiksen fra "C.F.Tietgen" snart bliver pensioneret går endnu et stykke historie bort. Det sej-lende personale vil jeg sige tak og af mit ganske hjerte også til det kære selskab, som har givet mig så mange skønne minder.

*Til D.F.D.S.' 100-års dag
12. december 1966*

De små ord

Censur

Og pressefriheden er en del af denne livsopfattelse - friheden til uden censur at sige sin mening om alle de spørgsmål, der er af betydning for udviklingen af et frit folk i et frit land. Det er derfor med den største glæde jeg i dag har benyttet denne lejlighed til at træffe så mange fremtrædende medarbejdere ved den ucensurerede og fri amerikanske presse.

*Ved pressekonference i
Washington
12. oktober 1960*

Fire hundrede enogtres

De værnepligtige numre holdt op ved 460, og så blev jeg 461, og så blev min bror 462. Og det er derfor min vogn hedder 461.

11. marts 1969

Hjælpsomhed og tillid

Jeg vil gerne her ved dette nye års begyndelse appellere til den indbyrdes hjælpsomhed og tillid, ikke alene mand og mand imellem, men også mellem samfundets forskellige grupper af medborgere. Vi bør ikke glemme, at enhver af os har forpligtelser over for vore medmennesker såvel som over for det fælles samfund, og går det måske ikke altid som vi selv ønsker, så må vi lære at tage tingene, som de kommer, og med ærlig vilje bestræbe os for at sætte kravene til os selv højere end kravene til andre. Og hjælpsomhed og tillid bør vises vore unge, der engang skal bære landets byrder, som vi gør det nu. Vi bør ikke undlade at gøre alt for at hjælpe dem til at dygtiggøre sig til deres kommende livsgering. Enhver far og mor, enhver, som har de unges undervisning og oplæring betroet, har et ansvar både over for den opvoksende slægt og over for samfundet.

1. januar 1956

Humør og mod

Ungdommens gode humør og friske mod skal hjælpe til at Danmark bliver stedse bedre at leve i.

25. juli 1947

Musik

Moderne musik er vanvittig svær. Men den ligger fuldstændig uden for mit domæne.

11. marts 1969

Musik

Musikken kommer mere end nogensinde ind i hjemmet, og når man hører så meget musik, drives man til at få lyst til selv at udøve musik.

Mere end nogen anden kunstgren giver musikken udtryk for mange og gode følelser.

18. september 1960

Pligtfølelse og uforfærdethed

... Lad disse være et lysende eksempel på pligtfølelse og uforfærdethed. Måtte disse egenskaber altid findes i vort folk, og måtte vi i samme ånd ved trofast sammenhold i det nye år kunne vinde stadig længere frem mod sikring af freden og de livsvilkår, som vi stræber efter.

1. januar 1952

Smil

Hvis jeg som fødselsdagsbarn må komme med et ønske for det kommende år, vil jeg ønske, at vi må finde det gamle smil frem igen og være venlige mod hinanden.

11. marts 1969

Smil

Når man har fødselsdag, må man ønske noget. Jeg vil ønske, at man igen må få det danske smil frem, det, som vi har kendt før,

men som desværre er kommet lidt i baggrunden. Lad os være glade og tilfredse, der er andre, som har det meget værre. Lad os smile og være glade.

11. marts 1959

Tillid

Jeg vil her i dag særlig fremhæve et enkelt ord fra mødet på Christiansborg slot i disse dage for 100 år siden, da kong Frederik den Syvende modtog Københavns Borgerrepræsentations henvendelse. Det er ordet tillid. Der påkaldtes dengang gensidig tillid, og nødvendigheden heraf er lige så påkrævet den dag i dag. Ligesom jeg nærer tillid til, at de ledende mænd inden for stat og kommune af al deres evne vil arbejde til gavn for det samfund, hvis interesse de er sat til at varetage, således beder jeg Dem vise mig tillid i de tider, der kommer, og som måske vil stille store krav til os alle.

20. marts 1948

Undskyld og tak

Lær, når I går ud i livet, at samdrægtighed er vejen mod de høje idealer. To ord får man gratis: undskyld, når man fejler, og tak, når man møder venlighed. Vis et venligt smil: Så ved jeg, at vort land får en idealbefolkning, som landet hviler trygt på.

*Til et børnetog på
Amalienborg Slotsplads
4. maj 1955*

CHR. ERICHSENS FORLAG